

Ծ Ի Ա Ռ Ս Ա Ն

ԱՄՍԱԳԻՐ

ԹԵՄԱԿԱՆ, ՅՈՒՂԱՅԱԿԱՆ, ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ, ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԵԱՆՅ.

ԱՊՐԻԼ

1865 ԱՄՓ.

ԹԵՄԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՔ

Առողջութեան կամաց պահանջանային առողջութեան գործութեան վեհական առաջնային գործութեան կառավարութեանց եւ քաղաքայից այն շրջաբերական համակը՝ որով Դերապատիւ Տեղական Առաջնորդութեան Վիճակիս՝ կամելով վարատել ի մտաց հաւատացելոց մօտերս պատահած անցքերէն պատճառեալ գոյթակութիւնը, տարակոյսներն ու կառաջանքները, կծանուցանէր ամենուն այն անցքերուն համառօտ պատճութիւնը եւ ուսոյզ պատճառները, եւ յետոյ կյորդորէր

զամենեսեան ի ոէր եւ ի միաբանութիւն, ի հաւատարմութիւն առ Մեծաղօր Տէրութիւնն, եւ ի խոնարհ հպատակութիւն առ Մայր Աթոռն Ս. էջմիածնի:

Մարտի 1. — Բատ որոշման Առաջնորդուկան Ատենիս՝ Դրիգորուպօլոյ Հոգեւոր Կառավարութեան Անդամ Արժանապատիւ Դաւիթ քահանայն Շահինեանց՝ կարգեցաւ Անդամ Կոնսիստորիայիս Հայոց Նախիջեւանի եւ Պետարապիոյ, եւ միանգամայն կրօնական ուսմանց գառատու ի Խալիլեան աղդային ուսումնարանին:

Մարտի 15. — Վեհափառ կաթուղիկոսէն Վիճակիս կառավարիչ նշանակուած Յովհաննէս արքեպիսկոպոսն Արշարունի յունուարի 28-ին հասաւ Նախիջեւան. 31-ին Մայր Եկեղեցոյն մէջ Առաջնորդական Սթոռը նստառ, եւ աեղլոյն Եկեղեցականներէն պահանջեց իւր հրամանացը հպատակութիւն: — Փետրուարի 4-ին քաղաքական իշխանութեան ձեռքովը հրատարակուեցաւ Նախիջեւանի մէջ Տէրութեան հրամանը, որ Վիճակիս կառավարիչ ճանչցուի միայն կայսերական

Հրովարտակով հաստատուած անձը: — Մարտի 11-ին Յովհաննէս Արքեպիսկոպոսը ճանապարհ ելաւ Նախիջեւանէն դառնալու ի Ս. Էջմիածին, եւ 31-ին հրատարակուեցաւ դարձեալ ամենայն Եկեղեցեաց Նախիջեւանի թէ Վիճակիս հոգեւոր գործերուն համար նշանակուած վերազնութիւնը Կայսերական հրամանով գաղրած է, եւ Անդրէաս Արքեպիսկոպոսը հրաման չունի վիճակիս կառավարութեան գործերուն խառնուելու:

ԱՏԵՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԻՒՆ

ՅԵԿԵՂԵՑԻՈԶ ԹԷՌԴՊՈՍԻՈՅ Ի ԿԻՒՐԱԿԻ ԳԱՏԱՆՈՐԻՆ.

« Հարկ է զալ զայրակղութեան. բայց վայ մարդոյն այնմիկ է յոյր ձեռն զայց զայրակղութիւն »:

Քրիստոփ Տեառն մերոյ սուրբ Աւետարանին մէջ ըստ խօսերուն սոսկալիներէն մէկը, մանաւանդք քէ ամենէն ալ սոսկալին այս է. « Հարկ է զալ զայրակղութեան ». — պէս է որ զայրակղութիւնը, այսինքն գեռութիւնը, չարիքը, մեղքը, չար օրինակն ու չար խրաը աշխարհիս երեսն չպակսին. բայց վայ այն մարդուն որ պատճառ կինքի զայրակղութեան. չար օրինակովը, չար խրանովը եւ չար զործովը ուրիշերուն ալ մեղքի եւ չարութեան մէջ ընկնելուն գործիք կդառնայ: Լաւ եր, կըսէ Քրիստո, որ այնպիսին ինքը իրեն վիզը ծանր մը կապէր ու ծովը նետուեր խղզուեր, բան թէ այս պարզամիտ, բարեսիր, ողու պէս անմեղ հոգիներէն մէկը՝ զայրակղըներ, ու անոր յաւիտենական կորստանը պատճառ լինէր:

Անա այս սարապիկի վայեն վախճախլ նաև ես, Քրիստոսաւ ժողովուրդ, վիճակիս ամէն եկեղեցիները այսօրուան օրս, այս վայրկենիս ժողովոդոց առջեւը կարդացուելու նամակ մը յուղարկած եմ, եւ այժմ կուզեմ այն նամակին միտքը ձեզի ալ հասկըցընել: Վասն զի մեր ազգին դժբաղդուրէնեն՝ թէսէ ամէն ժամանակ ալ պակաս չեն եղած մեր

մէջը զանազան զայրակղական երկպառակութիւններ, ցաւալի կոխուններ, անհաւետի հակառակութիւններ, բայց այս միջոցիս մեր վիճակին մէջ, եւ յանուանէ Նախիջեւան խաղաքին մէջ պատահածները ամենուն աշխին աւելի կզարնեն, եւ շատ մարդիկ այն եղածները կամ ծուռ կլսեն եւ կամ ծուռ կիասկընան ու կգայրակուին: Ուրքան փափաթելի եր որ չինէին այնպիսի խռովութիւններ ու զայրակղութիւններ. բայց ոչ. « Հարկ է զալ զայրակղութեան » կըսէ Քրիստո. պէս է որ ինչպէս լոյսը ուռի ալ կձգէ, ինչպէս արեւն ալ բիծեր (լիճներ) ունի, ինչպէս ծովը ալեկոծութիւն եւ օդը փորորիկներ ունի, եւ ինչպէս որ աշխարհիս երեսը բարին ու չարը միւս մեկտեղ խառն էն, հարկ է՝ պէս է որ դրախտին մէջ օձ մը գտնուի Աղամն ու նւան մեղքի մէջ ձգող, երկինքը սատանայ մը գտնուի՝ հրետակաց մէկ մասը Աստուծոյ դէմ ապսամբեցընող, Քրիստոփ Տեառն մերոյ իրեն բնիւծ տասուերկու աշակերտացը մէջ Յուղա մը գտնուի՝ զինքը քննամիներուն ձեռքը մատնող: Ինչո՞ւ համար. — մեր հասկըցածովը՝ որպէս զի չարին գեռութիւններ՝ բարւոյն աղեկութիւնը աւելի լաւ հասկըցաւի, եւ Աստուծոյ արդարութեամբը չարը ատենին իւր պատիքը առնու եւ բարին իւր վարձը: Եւկ բւն եւ իսկական պա-